

Tököli Tükör

XXVI. évfolyam 4. szám

A HELYI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

2015. november

Eredményes együttműködés

Bóna Zoltán országgyűlési képviselő átadta a korszerűsített szennyvíztisztító telepet. „Kívánom, hogy a bővített kapacitással rendelkező, új technológián alapuló szennyvíztelep hatékonyan szolgálja az itt élők mindennapjait, és eközben védelmezze és óvja a ránk bízott környezetet.”

...és a kezdet. A Tököl és Térsége Szennyvíztisztító Társulás tulajdonosi képviselői. Halásztelek: Szentgyörgyi József, Tököl: Hoffman Pál, Szigethalom: Fáki László. Az összefogás mindhárom település, sőt Szigetsép és Szigetújfalu számára is kedvező helyzetet teremtett.

folytatás a 2-3. oldalon

Summerfest

A település vezetése és nem utolsósorban a Nagyközönség jóvoltából, – idén nyáron immár 21. alkalommal került megrendezésre a Summerfest Nemzetközi Folklorfesztivál. Az augusztus 14-21-ig tartó rendezvényt sorozaton a folklór jegyében négy földrész 17 országa képviseltette magát, de mivel már régóta nem csak a néptáncról és népzeneről szól a rendezvény, ennek szellemében számtalan gyerekprogramnak, színháznak, koncertnek valamint népművészeti kirakodóvásárnak lehettünk részesei.

folytatás a 10. oldalon

10 éves évforduló

Mikecz Kálmán Honvéd és Huszár hagyományőrző Egyesület jubileumi ünnepe. A Polgármesteri Hivatalban Hoffmann Pál polgármester fogadta a Bajor katonai szövetség küldöttségét. A jubileumi rendezvény a Tököl Művelődési Központ kistermében folytatódott.

folytatás a 12. oldalon

Eredményes együttműködés

Gyakran hivatkozunk a népi megfigyelések és bölcsességek helytállóságára és változatlanosságára, azonban az élet és ember gyakran felülírja azokat. Ilyen mondásnak számít a közismert, és az elmúlt évszázadokban megkérdőjelezhetetlen megállapítás, miszerint a "szegény ember vízzel főz". E mondás mellett, hogy rávilágít a szűkös anyagi forrásokkal rendelkezők korlátozott lehetőségeire, bizonyítja azt az általános és – mára tévessé vált – felfogást, miszerint a víz egy értéktelen és kimeríthetetlen dolog, amit még a szegény ember is megengedhet magának, szemben a drágább alapanyagokkal, amelyet a jómódú emberek használtak ételeik elkészítéséhez.

Mára azonban nyilvánvalóvá vált a tudomány, valamint a globális politika és gazdaság szereplői számára, hogy az elkövetkező időszakban, az egyik legnagyobb kihívást az ivóvíz biztosítása fogja jelenteni. A tiszta víz értéke tehát napról-napra felértékelődik, éppen ezért minden erőnkkel arra kell törekedni, hogy ivóvízkészletünket minél ésszerűbben használjuk fel, és annak minőségét megőrizzük. Ez a felismerés állt e nagyszabású projekt anyagi feltételeinek előteremtése, előkészítése, lebonyolítása és jövőbeni alkalmazása mögött.

A Duna nemcsak hazánk egyik jelképe, hanem 1000 éves történelmünk során az egyik legfontosabb gazdasági

társadalmi erőforrása is. A közlekedési és kereskedelmi funkciója mellett, a mindennapi étel és ital egyik legfontosabb forrása volt, hasonlatosan a többi felszíni és

felszín alatti vizeinkhez. Éppen ezért közös felelősségünk, hogy több száz éves hűséges szolgálatát miként háláljuk meg neki, és, hogy áldásait az elkövetkező generációk is élvezhessék.

E szennyvíztisztító-telep mellett, hogy több tízezer ember kényelmét szolgálja, fontos funkciót lát el talajvizeink és a Duna vízének folyamatos szennyeződése elleni harcban.

Nagy öröme kell, hogy okot adjon e beruházás sikere a Csepel-sziget, Magyarország és az egész Föld számára. Bízom benne, hogy környezetünk védelme iránt érzett felelősségben és fontos lépés örömeiben minél több polgár tud velünk osztozni. Mindazonáltal, ha reálisan szemléljük világunkat, akkor beláthatjuk, hogy a többség gondolkozásából még hiányzik természeti kincseink és a fenntarthatóság szolgálatának fontossága. Éppen ezért kiemelt jelentőségű, hogy mindnyájan azon fáradozzunk, hogy ezen projekt fontosságának hangsúlyozásával és minden egyéb módon tudatosítsuk honfitársainkban, hogy ha nem változtatunk gyökeresen életmódunkon, akkor életbevágó és visszafordíthatatlan veszélyeknek tesszük ki magunkat, gyermekinket és az utánuk érkezőket.

Kívánom, hogy a bővített kapacitással rendelkező, új technológián alapuló szennyvíztelep hatékonyan szolgálja az itt élők mindennapjait, és e közben védelmezze és óvja a ránk bízott környezetet. Ezúton mondok köszönetet mindazoknak, akik a forrás biztosításával, a fejlesztés megszervezésével, lebonyolításával, a telep jövőbeni

üzemeltetésével, vagy bármilyen más módon hozzájárultak ahhoz, hogy ma itt állhassunk, és elmondhassuk, hogy megtettünk egy fontos lépést az itt élőkért, a jövő generációkért és környezetünkért.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!
Bóna Zoltán országgyűlési képviselő
átadási beszéde

SZÉCHENYI 2020

Európai Unió

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

KÖSZÖNJÜK A MAGYAR ÁLLAM
ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TÁMOGATÁSÁT.

TÖKÖL ÉS TÉRSÉGE SZENNYVÍZTISZTÍTÓ ÖNKORMÁNYZATI
TÁRSULÁS

**A TÖKÖLI SZENNYVÍZTISZTÍTÓ TELEP
KAPACITÁSBŐVÍTÉSE ÉS
TECHNOLÓGIAI FEJLESZTÉSE**

A TÁMOGATÁS ÖSSZEGE:
1,674 MILLIÁRD FT

A PROJEKT AZONOSÍTÓSZÁMA: KEOP-1.2.0/2019-2010-0078

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Kohéziós Alap

Sikeres kihasznált európai uniós támogatás

Ugyan a '90-es években a szennyvíz-telepet két ütemben is bővítették, a megnövekedett kapacitásigény, valamint az időközben elavulttá vált tisztítási technológia miatt elengedhetlené vált mind a szennyvíztisztító telep, mind a szennyvízhálózat nagy mértékű fejlesztése.

A fejlesztés finanszírozásához lehetőség nyílt Európai Uniós támogatás igénybevételére a KEOP (Környezet-és Energia Operatív Program) keretében. A kétfordulós projekt első, tervezési szakasza 2008-ban indult.

A szennyvíztisztító telep tulajdonosai, Tököl, Szigethalom és Halásztelek városok önkormányzatai közösen pályáztak, melynek eredményeként 85%-os támogatást nyertek a tervezési szakaszban. A közbeszerzések lebonyolításával a Gál és Társa Ügyvédi Irodát bízták meg.

A projektmenedzsmeni feladatokat a VTK Innosystem Kft. látta el, a terveket a Solidus Kft. készítette,

a megvalósítási szakaszhoz a pályázatot az UTB Envirotec Kft. állította össze. A projekttel kapcsolatos tájékoztatást a Mediafactory Kft. végezte.

2009-ben a tulajdonos önkormányzatok a projekt lebonyolítására létrehozták a Tököl és Térsége Szennyvíztisztító Önkormányzati Társulást.

A kivitelezési szakaszra a pályázat 2010 őszére készült el. Ekkor úgy számolt a Társulás, hogy 347 millió forint önerőre lesz szükség, melyet csak hitel felvételével, a társult Önkormányzatok kezességvállalása mellett tudott volna biztosítani.

A kivitelezésre végül 83,5%-ot nyertünk, a Támogatási Szerződés 2011-ben került aláírásra.

Elsőként a közbeszerzések lebonyolítására írtunk ki pályázatot, melyet a Dr. Nedwed Ügyvédi Iroda nyert meg. A második forduló során a projektmenedzser szervezet az EUROOUT Kft. lett, a mérnöki és műszaki ellenőri feladatokat az OVIBER Kft. látta el, a tájékoztatásért ismét a Mediafactory Kft. volt felelős.

A kivitelezési közbeszerzések előkészítése és lebonyolítása hosszadalmas munkával járt, de 2013-ban végül sikerült megkötni a szerződéseket a szennyvíztisztító telep építésére a Strabag MML Kft. és a West Hungaria Bau Kft. által alkotott SW Tököl

2013 Konzorciummal, a nyomóvezetékek építésére pedig a Diamit Zrt-vel. A telep üzemeltetését az új víziközmű törvény értelmében a korábbi TVCS Kft-től a Fővárosi Vízművek Zrt. vette át.

A kivitelezés során számos nehézséget is le kellett küzdenünk, de végül a beruházás elkészült, a szennyvíztelep átadására 2014. év végén, míg a nyomóvezetékekre 2015. tavaszán került sor. A projekt során keletkezett maradványösszeg terhére még kiegészítő beruházás elvégzésére is nyílt lehetőség, melynek során a kivitelező a VITÉP '95 Kft, a műszaki ellenőr Horvós Szilvia volt.

Az önerés mértékét is sikerült lecsökkenteni, mivel a Társulás eredménnyel pályázott az önerőtámogatásra, valamint a támogatási arány növelésére is. A támogatás ennek köszönhetően közel 95%-ra emelkedett. Az önerő így a harmada az eredetileg becsült összegnek.

A most elkészült beruházásnak köszönhetően közel 41 ezer ember életminősége javul, és a Natura 2000 védelem alatt álló Duna folyamba, mint a tisztított víz befogódójába is a korábbinál sokkal jobb minőségű víz érkezik.

*Hoffman Pál
polgármester*

A Wahrmann-család

A kastély Halásztelek emblemikus épülete, egyetlen műemléke. Hiába viseli azonban a Malonyayak, későbbi tulajdonosai nevét, nem ők, hanem a Wahrmann család építette. Kik voltak ők, milyen volt az életútjuk, mi volt a vidékünk fejlesztésében játszott szerepük?

Wahrmann Mór, akit a legnagyobb magyar zsidónak neveztek

Kezdjük egy kicsit még korábról. A török idők végére az egész Csepel-sziget csaknem teljesen elnéptelenedett, földjei parlagon heverték. Csupán négy településen maradt némi lakosság. Tökölön alig húsz család élt és fizetett adót. A korábban az Esterházyak tulajdonában lévő szigetet a török kiűzéséért jutalmul a győztes hadvezér, Savoyai Jenő herceg kapta meg. Elrendelte a betelepítést, földosztást: „minden embernek annyit, amennyit ellátni és megművelni tud”. Az

1800-as évek végére a sziget nagyrészt újra benépesült. Tököl északi területei azonban még mindig lakatlanok voltak, földjeit legfeljebb legelőnek használták. Egy-két tanya szakította csak meg a vidék álmos egyhangúságát.

Ekkor lépett a színre Wahrmann Mór, aki befektetésként az akkori Tököl-külterületen – a mai Kisgyár utca környékén – több száz holdas területet vásárolt és létrehozta a Dunáig terjedő korszerű mintagazdaságot, megindítva ezzel a vidék nagyarányú fejlődését, amely a mai Halásztelek kialakulásához is elvezetett. Lehetséges, hogy ő építette fel a Halásztelek közepén ma is álló, neobarokk jegyeket hordozó, eklektikus stílusú kastélyt, de az sem zárható ki, hogy az építés nagyobbik fia, a terület megöröklő Wahrmann Ernő nevéhez fűződik. Ennek nyomait sem az országos, sem a fővárosi, sem a Pest megyei levéltárban nem sikerült fellelnünk, a téma irodalmában mindkét változat előfordul. Annyi azonban bizonyos, hogy a kastély a XIX. század utolsó éveiben épült a Wahrmann család jóvoltából.

Wahrmann Mór származásáról annyit tudunk, hogy a nagyapja pesti főrabbi volt, az apja pedig textil-nagykereskedő. Mór a pesti egyetem bölcsészkarát látogatta, majd apja vállalkozásában kezdett dolgozni. Érzékére, tehetségére jellemző, hogy tizenegy év múlva már társtulajdonosa a cégnek. 1861-ben gazdag házasságot kötött a pesti nagykereskedői családból származó Gold Lujzával, a busás hozományt és saját jövedelmét ipari, kereskedelmi és pénzügyi cégekbe fektette. Felsorolni is hosszú, hány cégben lett résztulajdonos, majd igazgató: Ganz és Társa, Első Magyar Gépgyár, Pannónia Gőzmalom, Pesti Nyomda, Flóra Sztearingyertya és Szappangyár, Salgótarjáni Vasfinomító. Részt vett az Angol-Magyar Bank és a Magyar Jelzalog és Hitelbank megalapításában. A Wahrmann és Fia banküzlet tulajdonosa. És még mindig nincs vége: a Kereskedelmi Akadémia elnökhelyettese, a pesti Lloyd Társulat elnöke, a Budapesti

Kereskedelmi és Iparkamara elnöke. A felhalmozott óriási vagyomból nyolcezer holdnyi földbirtokot vásárolt, közte Esterházy Miklós herceg kisvárdai uradalmát. Akkor vette meg a Csepel-szigeti birtokot is, amelyen később a kastély felépült. Fényűző svábhegyi villája mellé felépíttette a Sugár – a mai Andrassy – úton, az operával szemben, a volt balettintézet mellett a ma is álló Wahrmann-palotát.

A vállalkozói tehetséget és a nagy vagyont már a 19. században is érdemes volt társadalmi, politikai befolyásra váltani. Különösen, hogy 1867-ben, a kiegyezés évében a képviselőház és az uralkodó egyenjogúsították a zsidóságot.

Ez nagy jelentőségű volt az ország életében, hatalmas hajtóerő a gazdag és tehetséges zsidóknak az ország építésében, gazdasági és kulturális fellendítésében való hazafias részvételre. Wahrmann Mór volt az, aki nyilvánosan megfogalmazta: a cél a teljes beolvadás a magyarságba. Az emancipációs törvény első paragrafusára így szólt: „Az ország izraelita lakosai a keresztény lakosokkal minden polgári és politikai jog gyakorlására egyenjogúsítottaknak nyilvánítottak.”

A tóalmási Wahrmann-kastély

Wahrmann Mór számára megnyílt az út a hatalomba, a legmagasabb körökbe. Deák Ferenc személyes javaslatára ő lett az első zsidó vallású országgyűlési képviselő. Ez nem tetszett mindenkinek, így az antiszemita párti Istóczy Győzőnek sem, aki egy képviselőházi összeszólalkozás után megütötte. Ez elégtételt kívánt. A kövérkés, rövidlátó Wahrmann párbajra hívta, végrendelkezett, céllövő leckét vett. Az első alkalommal egy megjelenő rendőr miatt kellett a tiltott párbajt elhalasztani. A második alkalomnak híre ment és az összecsődülő tömeg miatt mondták le. Végül Ercsi külterületén vívtak meg egymással, a pisztolyok eldördültek, a golyók nem találtak, senki nem sérült meg. Wahrmann kiállása azonban szimbolikus jelentőségű volt a zsidóságot, sőt az egész akkori közvélemény számára.

A zsidó nagypolgárság lakta Lipótváros ezután nyolc cikluson keresztül, egy eset kivételével mindig közfelkiáltással megválasztotta a képviselői tisztségre. Tevékenysége osztatlan elismerést váltott ki a honatyák között. A Deák- majd Szabadelvű Párt a pénzügyi szakértőjének nevezte ki, később a Ház pénzügyi előadója, utóbb elnöke lett. Pénzügyminiszternek is jelölték. Egy képviselőtársával együtt ő nyújtotta be 1870-ben a Pest, Buda és Óbuda egyesítésére vonatkozó törvényjavaslatot, azzal a hittel és meggyőződéssel, hogy Budapestet világvárossá lehet és kell tenni.

Társadalmi-kulturális szerepvállalásairól csak annyit, hogy alapító tagja volt a Magyar Történelmi Társulatnak, az Országos Magyar Képzőművészeti Társulatnak és az Iparművészeti Társulatnak, bőkezű támogatója a Magyar Tudományos Akadémiának, a Kereskedelmi Akadémiának, a Zeneakadémiának és a Vöröskeresztnek. Liszt Ferenc hazai vendégjátékait ő finanszírozta. Az Országos Izraelita Kongresszus az alelnökévé, a legnagyobb pesti hitközség pedig – Tisza Kálmán miniszterelnök személyes ajánlására – az elnökévé választotta. Egy hetilap egyenesen a legnagyobb magyar zsidónak nevezte. 1892-ben halt meg, nagy tömeg kísérte utolsó útjára, mauzóleuma a budapesti, Salgótarjáni úti temetőben található.

Ilyen elképesztő karrier, ennyi közéleti elfoglaltság mellett azonban megvolt az életének az árnyoldala is. Ez pedig a saját családja volt. Három gyermeke született, Renée (születésekor még Renáta), Ernő és Richárd. F fiatal felesége tragikus módon a harmadik gyermek születésekor meghalt. Ő maga a gyermekek nevelésében tengernyi teendője miatt nem volt képes részt venni, házitanítókra, nevelőkre bízta őket. Ez később megbosszulta magát. Bár a legjobb iskolába járatta és pénzzel bőven – talán túlságosan is – ellátta őket, azok fokozatosan elhidegültek tőle. Lássuk azonban egyenként az életútjukat, sorsukat.

Wahrmann Renée huszonegy évesen hozzáment egy szeszgyárhoz, lányuk is született. Az apja Sugár úti palotájában nagy háztartást vitt, előkelő vendégeket, notabilitásokat hívott meg. Ez az első házassága azonban nem tartott sokáig, elváltak. Az apja szívéhez ő állt a legközelebb, így az a halálakor ráhagyta vagyona kétharmadát, közte részvényeket, a Sugár úti palotát, kisvárdai és tóalmási birtokait. Renée beleszeretett egy császári és királyi kamarásba, akihez a vallása miatt nem mehetett volna hozzá, így kikeresztelkedett. Boldog házasságban éltek, ötven szobás kastélyt építettek a Pest megyei Tóalmáson, estélyeket adtak, országos vadászatokat rendeztek. A férje azonban négy év múlva szívszélhűtésben meghalt. Harmadszor is férjhez ment, ezúttal is egy császári és királyi kamaráshoz, azonban ez a házassága sem sikerült, három év múlva elvált és azontúl visszavonultan élt. Az első világháború után a kábítószert rabjává lett, anyagilag tönkrement, egy pesti hotelszobában halt meg morfium túladagolásban.

A középső testvér, Wahrmann Ernő a faszori evangélikus gimnázium elvégzése után tartalékos huszár hadnagy lett, de apja tiltakozására – aki nem katonaként, hanem örökös-ként, a kereskedelemben, az üzleti életben képzelte el a fia jövőjét – nem véglegesítette magát. Egy ideig Brüsszelben és Londonban dolgozott, mint követségi kereskedelmi attasé, ám néhány év után leköszönt és hazatért. Apja 1894-ben bekövetkezett halála után az örökségéből újabb földvásárlással kibővítette a tököli birtokot. Mint a bevezetőben említettük, lehetséges, hogy saját rezidenciájaként ő építette fel a kastélyt. Levéltári kutatásunk, a talált újságcikkek és hirdetések alapján annyi bizonyos, hogy az 1890-es évek közepén itt élt és tevékenykedett.

Mínt hogy a gazdálkodáshoz nem értett és az apja által holland mintára létesített, öntözőrendszerrel ellátott gazdaság irányítása nem tudta lekötöni, azt az „intézősége” bízta. Huszártisztként imádta a lovakat, így lótenyésztésre adta a fejét. Versenyistállót alapított és létrehozta a híressé vált Csepel-szigeti ménest. A kastély északi oldalán – akkor még – U alakban elhelyezkedő három gazdasági épületben kaptak helyet az istállók és a lovaszok lakhelyei. Költségeket nem sajnálva az elérhető legjobb, nemzetközi versenyeken díjnyertes versenylovakat és fedezőméneket vásárolta meg, többek között angol steppereket lord Lyontól, belga brabanti méneket egy francia gróftól, sváb-magyar telivéreket magyar főuraktól. Lovai részt vettek a magyar, francia, német és belga derbyken. Eközben olthatatlan szenvedélyévé vált a lóversenyezés, amely abban a korban legfőképpen a felső tízezer szórakozása volt. Kikeresztelkedve, huszártisztként, vagyona és neve alapján megnyíltak előtte a legelőkelőbb körök ajtóit. Tagja lett a közrendűek számára megközelíthetetlen mágnes kluboknak, így a Nemzeti Kaszinónak, az Országos Kaszinónak, a még exkluzívabb Park Klubnak és a bécsi Jockey Clubnak. Itt, ha méltónak akart mutatkozni a főúri környezethez, nem sajnálhatta a téteket a kártyaasztalnál és a lóversenyeken.

Mínt hogy versenylovai a kezdeti sikerek után nem hozták a várt eredményeket, más irányban is próbálkozott. Az omnibusz közlekedés abban az időben élte a virágkorát és mivel annak terjedése miatt nagy szükség volt erős lovakra, megpróbált belga és muraközi lovak keresztesztésével egy minden addiginál erősebb lófajtát kitenyészteni. Ez azonban szintén nem járt sikerrel, mint ahogyan azt a Vadász-és Versenylap egyik 1895-ös cikke szakmailag már eleve kudarcra ítélte.

Egyre inkább Monte Carlóban és Nizzában töltötte az idejét, a legdrágább szállodákban lakott, Metternich herceggel és más notabilitásokkal barátkozott, hőlégballonon tett utazásokat, lóversenyezett. Mivel kockázatos stílusa miatt óriási összegeket vesztett a szerencsejátékokon, néhány év alatt elvesztette a teljes örökségét. A csepel-szigeti ménest árverésre bocsájtotta, a kastélyt eladta a szintén izraelita Sándor Pál politikusnak, parlamenti képviselőnek. Az anyagilag tönkrement Ernőt nővére, Renée segítette ki egy busás összegű életjáradékkal, amely az országgyűlési képviselők illetményének a háromszorosa volt, úri életszínvonalat biztosíthatott volna számára. A tékozló testvér

Wahrmann Ernő urnak csepelszigeti ménésében fedez még 10 kanczát

Victor the Younger

angol stepper (Hackney st. b. 3359) Továbbá fedez ugyanott:

Boussu

brabanti mén (belga st. b. du grois trait Vol. II.) Felvilágosítást ad az intézőség

Wahrmann major utolsó posta Sziget-Szt.-Miklós

Egy korabeli hirdetés, amelyből kiderül a major eredeti neve

azonban visszatért Nizzába és újra eladósította magát. Miután egy párbajban súlyos fejsébet kapott, végképp leszámolt az elrontott életével. Párizsi lakásán öngyilkos lett, magára nyitotta a gázt. Búcsúlevelében ezt írta: „Éhhalál előtt állok, fényes múltam és jelenlegi nyomorúságom nem egyeztethető össze.”

Wahrmann Richárd sorsa szinte párhuzamos Ernőével. Az apja halála után ő is tartalékos huszárhadnagy lett, majd Renéehez és Ernőhöz hasonlóan kikeresztelkedett, hogy elsőrendű állampolgárnak érezhesse magát, beléphessen a mágnások világába. Ő is Monte Carlóba költözött, kaszinózott, lóversenyezett. Két magyar barátjával, báró Péchy Andorral és báró Üchtrich Zsigmonddal versenystállót alapított. Franciaországban futtatták a lovaikat, ám a kezdeti sikerek után elpártolt tőlük a szerencse. Kiszakadni próbálván a szenvedélyek rabságából hosszú, fél éves afrikai vadászatot tett, de visszatért a Riviérára. Ezután már ő is Renée nővére apanázsára szorult, ám képtelen volt vigyázni a pénzre, váltókat írt alá, újra óriási adósságokat halmozott fel. Végül Ferencz József császár házipénztára rendezte az adósságát az apja érdemeire való tekintettel, azzal a feltétellel, hogy elhagyja „a rá nézve káros miliót”. Richárd valóban el is költözött Nizzából, Amerikában töltött egy évet, de nem találta helyét az Újvilágban. Visszatért és hat évvel bátyja halála után, 1912-ben egy párizsi lakásban főbe lőtte magát.

A tragikus sorsú testvérek története száz évvel ezelőtt az egész országot megrázta. Bródy Sándor ezt írta Wahrmann Ernőről: „az atyja grófnak nevelte őt, hercegnek a bátyját, hercegnőnek a nővérét.” Egy másik hírlapíró így folytatta: „Felnőtt a gyerek léha úrfivá az apja szeme előtt, szórta a pénzt, az apja pénzét és nem tanult meg dolgozni.” A dráma vége, hogy Renée után annak lánya is morfium túladagolásban hunyt el, így a Wahrmann családnak ez az ága kihalt.

Megmaradt viszont utánuk a csodás tóalmási és halászelki kastély, környezetük büszkesége és féltett kincse. Ha arra járunk, gondoljunk egy pillanatra a fejlődésünk kezdetét jelentő mintagazdaság megalapítójára és a kastélyunk építetőjére, apára és fiára, a Wahrmannokra.

Ugyanekkor lenne **Wahrmann Ernő** ur Hackney ménésének árverése a Csepel-szigeten (ha csak még meg nem változtatja szándékát és be nem hozza, mit czélszerűbbnek vélnének). E ménés igen derék és szép anyag, mintegy 12 anyakancza, csikókkal és pár nagyszerű fedező-mén. ez anyag után a külföldön annyira megbámult nagyszerű hintós-lovakat lehet nevelni, melyből egy pár 4 éves korában 6000–8000 frankon kelt el.

A ménés elárverezésének a híre 1896-ból

Wahrmann Mór nevét nem felejtette el az utókor. A Magyar Tudományos Akadémia 1897-től 1933-ig, valamint felújítva 2003 óta minden évben aranyozott színezüst Warmann Mór emlékermet adományoz a gazdasági és szellemi élet legkiválóbbjainak, amelyet többek között Csányi Sándor, Demján Sándor, Járai Zsigmond, Lámfalussy Sándor, Bogsch Erik és Straub Elek is megkapott. A kiegyezés-kori politikus nevét emellett egy rövid utca is őrzi az Újlipótvárosban, a Szent István park közelében.

Elterjedt tévedés, hogy településünk őseit, a gazdasági központot Wahrmann Ernő nővéréről nevezték el Herminamajornak (ez szerepel például a „Halásztelek az ezredfordulón” c. önkormányzati kiadványban, amelyből mások is idéztek), az ő nővérét azonban a fentiek szerint Renée-nek hívták. Apjának, Wahrmann Mórnak a nővére sem kerülhet szóba, mivel az ő neve Róza volt. A Vadász-és Versenylap 1896. február 23-án megjelent számában talált hirdetés szerint a gazdaságot akkoriban nem is így, hanem „Wahrmann majornak” nevezték.

A Herminamajor nevet a gazdaság későbbi tulajdonosa, Sándor Pál adta, állítólag az unokahúgáról nevezte el. Malonyay Szabolcs visszaemlékezése szerint amikor a birtok a családja kezébe került, már ez volt a neve. Sándor Pálról érdemes tudni, hogy a maga korában szintén nagy hatású és közismert képviselője volt a magyar közéletnek. Raffay Ernő történész egyenesen azt írja róla, hogy „óriási befolyással bírt minden kérdésre,

ami Budapesttel volt kapcsolatos”. Tény, hogy 1935-ben őt választották a magyar parlament korelnökének, hiszen 1900-tól kezdve folyamatosan – csak az őszirózsás forradalom és a kommun időszakát kivéve – képviselő volt. Közben a székesfőváros közműügyeit irányította, egy ideig a Villamosvasút Rt.-t igazgatta. Ő alapította az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülést, amelynek haláláig elnöke volt. Gabona-nagykereskedőként és bankárként nagy vagyonra tett szert, amelyből könnyűszerrel megvehette befektetésként Wahrmann Ernőtől a csepeli uradalmat. Itteni két évtizedes tevékenységéről nem sokat tudunk, a Malonyayak mindezenetre egy virágzó gazdaságot vehettek át tőle 1921-ben.

Holakovszky László

A halászelki Wahrmann-Malonyay-kaastély

Sajtóközlemény

Ezer kilogramm szappant kaptak a gyerekek a Mannától

Budapest, 2015. szeptember 03.

Ezer kilogramm szappant adományozott a Manna a tanévkezdésre gyerekeknek. Tököl és Szigethalom városainak óvodásai örülhetnek az illatos és vegyszermentes szappanoknak, melyek az év végéig biztosíthatják a napközbeni kézmosást. A Pest Megyei Gyermek és Ifjúsági Alapítvány közreműködésével, rászoruló, valamint nevelőotthonban, nevelőszülővel élő gyerekek hétköznapi higiénája is könnyebbé válik. A Manna összesen 5000 gyerek számára segíti a természetes tisztálkodás biztosítását a tanév kezdetekor.

A Manna alapítói a kezdetek óta folyamatosan adományoznak az arra rászorulóknak. A cég életének első öt éve alatt eddig összesen több mint négy tonna szappanhoz jutottak felnőttek, gyerekek, családok; több szervezeten keresztül.

Az idei ősz kiválasztottjai a cég tevékenységének otthont adó két város – Tököl és Szigethalom – több mint ezer óvodáskorú gyermeke, hiszen a tisztálkodáshoz való hozzájárulást egészen kicsi korban kell elkezdeni.

Az adományozottak másik csoportja a Pest Megyei Gyermek és Ifjúsági Alapítvány által támogatott gyerekek. Mindannyian Pest megyében élnek rászoruló családokban vagy nevelőotthonban, esetleg nevelőszülőknél. Számukra anyagi nehézséget okoz a megfelelő tisztálkodó szerek beszerzése és mindennapi használata. A Manna támogatásával közel 4000 gyermek testápolása oldódik meg néhány hónapra.

„Anyaként szívügyemnek tekintem, hogy a gyerekek ne szenvedjenek hiányt semmiben. Ha vállalkozásomnak köszönhetően azzal tudom őket segíteni, hogy szappant adományozok részükre, akkor ezt gondolkodás nélkül megteszem. Együttműködéseinknek köszönhetően tudom, hogy sok gyerek számára a napi tisztálkodás is nehézségekbe ütközik, az egészségük pedig a jövőjük záloga, ezért tenni akarok az érdekükben.” – mondta Varga-Darabos Andrea, a Manna alapítója.

További információ:

Kiss Éva PR vezető • tel.: 70/321 8440

e-mail: press@manna.global • www.manna.hu

További információ a vállalatról

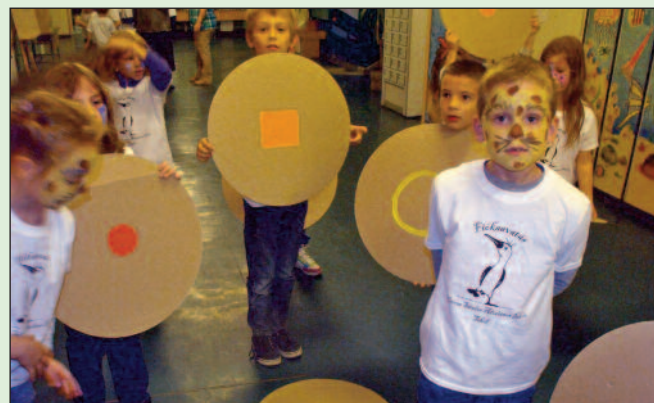
A Manna Natúr Kozmetikum Kft. 2010. júniusában kezdte meg a 100%-ban természetes anyagokból készült kozmetikai termékek előállítását és forgalmazását. A teljes egészében magyar tulajdonban lévő családi vállalkozás alapítói Varga-Darabos Andrea és Varga Emil. A vállalkozást életre hívó felismerés – miszerint igazán jótékony hatású kozme-

tikumok kizárólag 100%-ban vegyszermentes, természetesen alapanyagok felhasználásával készülhetnek – napjainkra márkafilozófiává és a Manna technológia alappillérvé vált. A Manna Natúr Kozmetikum Kft. a kezdetektől fogva nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a felhasznált alapanyagok lehetőség szerint organikus gazdaságból és „fair trade” kereskedelem útján beszerezhetőek legyenek.

Jelenleg több mint száz Manna elérhető azok számára, akik a vegyszermentes kozmetikumok mellett teszik le voksukat. A folyamatosan bővülő termékpalletta kilenc termék-csoportot kínál a vásárlóknak: szappanok, egzotikus vajak, testápoló habkrémek, fürdőgolyók, hígítatlan, 100%-ban tiszta illóolajok, virágvizek, szépségolajok, ajak- és halántékbalsamok, környezetbarát és vegyszermentes háztartási kellékek.

Fiókaavatás

Szeptember 25-én, a hagyományosan megrendezésre kerülő "Fiókaavatás" jó hangulatban telt az elsős gyerekek és a pedagógusok körében. A gyerekeknek változatos programokkal kedveskedtünk: arcfestés, só-liszt gyurma, memória-játék, szélfogó készítés.

A Magyar Vöröskereszt ismét szervez véradást Tökölön.

VÉRADÁS

www.veradas.hu

Minden csepp számít!

Helye:
Művelődési
Központ
Kossuth L. u. 66.

Ideje:
2015. november 30-
án hétfőn 13-18.30
óráig.

Várjuk az önzetlen véradókat, hiszen egy ember három életet menthet.

Gyászolnak a közösségek

Az elmúlt hónapok sok szomorúságot hoztak néhány tököli közösség életébe.

Fájdalmasan fiatalon hunyt el **Csiperkáló László**, a Délszláv Táncsoport egykori táncosa. Sok nagyszerű fellépés résztvevőjeként sikeresen öregbítette Tököl jóhíréit.

A Délszláv Énekkart **Burlovics Ferenc** halála rendítette meg. Vidám személyiségére mindig lehetett számítani. Az énekkar és a tököli borászok közössége is oszlopos tagját veszítette el.

Hosszabb betegség után távozott közülünk **Dragovics Pálné** (Nusi néni), aki férjével a tököli nemzetiségi események elmaradhatatlan résztvevője, szervezője volt. Meghatározó szerepe volt a Gyöngyvirág Nyugdíjas Klub összekovácsolásában, igazi közösséggé alakításában.

Surnyák Gergely (Geji bácsit) a tököli sport elmaradhatatlan alakjaként őrzi az emlékezetet. Egyformán figyelemmel kísérte a labdarúgó és kézilabda csapatok szereplését. Büszke volt a tököli fiatalok sikereire. A képviselő-testület az 1956-os Forradalom és Szabadságharc tököli eseményeiben való részvételéért Tökölért Emlékéremmel tüntette ki.

Az érintett közösségek nevében osztozunk a családok gyászában.

SZÜLETÉSEK

Domján Hunor	2015.09.06.
Kutaini Márk	2015.09.07.
Balogh Loránd	2015.09.10.
Cseh Balázs Mihály	2015.09.18.
Winkler Bendegúz Tamás	2015.09.19.
Hizsman Benjámin	2015.09.20.
Szabó Livia Lea	2015.09.22.
Radnics Péter	2015.09.26.
Dormán Kármén Leila	2015.10.05.
Kis Linett	2015.10.07.
Keresztesi Panna	2015.10.13.
Mészáros Márk András	2015.10.26.
Bednatics Zorán	2015.10.30.
Kovács Ákos Ferenc	2015.11.03.

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

Hábele Tamás	Rukeltukel Mónika Anikó	2015.09.17.
Szabó Zoltán Attila	Póka Imola	2015.09.19.
Friedl Zsolt	Dants Zsuzsanna	2015.10.03.
Kozma Árpád	Szitas Nikolett Mária	2015.10.03.
Bagyó Ferenc Levente	Nagy Pálma	2015.10.10.
Orgován András Albert	Radics Szabrina	2015.10.17.
Átyim Alex	Varsányi Szilvia	2015.10.24.
Polom András	Veres Beáta	2015.10.31.
Pozsgai László	Zelenai Adrienn	2015.10.31.
Schmidt János	Ruthner Csilla	2015.10.31.
Vincze Norbert Zsolt	Garamvölgyi Mária Nikoletta	2015.11.07.
Mészner Béla	Kiss Gabriella	2015.11.07.

HALÁLESETEK

<i>2015. augusztus</i>	élt
Marics József	83 évét
Mezőfi Lőrincné: sz: Botzheim Mária	82 évét
Szegedi József	53 évét
Kiss Lajosné sz: Márton Mária Magdolna	85 évét
Farkas Gyula Lajosné sz: Kocsis Ágnes Katalin	61 évét
Dragovics Pálné sz: Ágics Anna	82 évét
Dittert Ede Gyula	57 évét
Malaczkó József	82 évét
Durányik Tiborné sz: Bodor Ilona	69 évét
Palásti József	82 évét
Pandur Ferenc	70 évét
Szuhanyik Istvánné sz: Molnár Julianna	78 évét

<i>2015. október</i>	
Bakonyi Ferencné sz: Romics Ilona	83 évét
Katona Istvánné sz: Sziráki Erzsébet Terézia	81 évét
Szegi Veronika sz: Kisimre veronika	80 évét
Kisbesei Vilmos	65 évét
Páll Sándorné sz: Fogarasi Irén	83 évét
Rózsahegy András	73 évét
Finta Gáspár	81 évét
Tóth Lászlóné sz: Csordás Ilona	79 évét
Czepány Ferencné sz: Rukl Terézia	70 évét
Balla Mihály	82 évét
Gulyás János	79 évét
Pék Jánosné sz: Csikós Katalin Terézia	90 évét
Németh Jánosné sz: Tornyoossy Erzsébet Anna	90 évét

<i>2015. november</i>	
Farkas Gyula Lajos	63 évét
Vukov Lászlóné sz: Rozgics Katalin	83 évét

Rác élmény- és gasztronómiai nap

A Tököli Horvát Önkormányzat és a Balkan Calling Egyesület 2015.szeptember 12-én első alkalommal rendezte meg a tököli rác élmény- és gasztronómiai napot.

A gyülekezőt követően programunk a Fő utcai Öreg temetőben kezdődött, ahol a megnyitó után Szilágyi József előadásában hallhattunk sok új, érdekes információt a tököli rácok egykori temetkezési szokásairól, hagyományairól.

Ezt követően utunk a Szent Anna kápolnához vezetett, majd programunk a tököli római katolikus templomban folytatódott.

A szép, meghitt percek után önfeledten sétáltunk át Czirkó Ferenc vendéglőjébe, ahol a Tamburaški Sastav Prekovic ifjú zenészei és énekesei vidám dallamokkal vártak minket, Feri pedig régi fotókkal, videó felvételekkel, színes történetekkel mutatta be az egykori tököli rácok életét, családját és a kocsmá történetét keresztül. A sokszínű beszámoló és friss üdítők után, zenei kísérettel vonult vidám csapatunk Tököl utcáin, megemlékezve az egykori lakodalmak hangulatáról, egészen a Falumúzeumig, ahol a látóvalok mellett programunk gasztronómiai része is kiteljesedett.

Érkezésünket követően Törökné Koszik Ilona mutatta be a sokakat ámulatba ejtő helytörténeti gyűjteményt, majd Szilágyi József előadásában tudhattunk meg többet a tököli rácok család- és ragadványneveik eredetéről.

Az előadásokat követően vendégeinket terített asztal, sajt-és borkóstoló várta, valamint a klasszikus tököli bablevés krumpilombóccal, a húskedvelők pedig bagulyást fogyaszthattak, majd nem maradhatott el az elengedhetetlen mákos kalács sem.

Az ebédet követően napunkat kötetlen, családi hangulatban folytattuk zenével, tánccal, rác totó játékkal, majd vendégeinkkel búcsúzóul körbehintőztünk Tököl utcáin.

Remélem, programunkkal sikerül új hagyományt teremteni, hogy a tököli horvát kultúra sokáig színesítse városunk nemzeti palettáját és lesz még alkalmunk megmutatni Tököl megannyi csodáját, továbbá megragadva az alkalmat, szeretném megköszönni a szervezőknek, közreműködőknek és vendégeknek a részvételt és az együttműködést!

Gólya Márta

Tisztelt Tököli Lakosok!

**Bóna Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórát tart
Tökölön a Polgármesteri Hivatalban,
2015. december 8-án, kedden 14 órától**

Bejelentkezés és időpont-egyeztetés a 70/3765956-os telefonszámon Janzsó Zsuzsannánál

Tököli Tükör

Kiadja: Tököl Város Polgármesteri Hivatala

Szerkesztő: Deáki Tímea • Fotók: Malaczkó István

Szerkesztőség: Olivamarketing Kft.

Nyomda: West-Graph Kft. Szigethalom, Mú út 154.

Szerb nemzetiségi kirándulás

A tököli szerb nemzetiségi önkormányzat tagjai 5 napot töltöttek a volt Jugoszlávia területén.

Az utazás célja megkeresni és megismerni elődeink, őseink gyökereit.

Szlovónián átutazva érkezünk meg Szarajevóba. Milan Petrovity idegenvezető csodálatos történeteivel jártuk körbe Szarajevó belvárosát, központját és a Boszna folyó forrásvidékét. A Bascarsinjánál sült csevap illata, keleti édességek, rézműves termékek sokasága és minden amit a kelet a Balkánra hozott fogadott bennünket. Dzsámik, katolikus katedrálisok...

Meglátogattuk a VI. századi pravoszláv múzeumot és templomot, amely Mihály és Gábril Arkangyaloknak lett szentelve. Szent Tekla jobb keze és a szentté avatott gyermek sírhelye is itt található. Az utcáról, ahol Gavriló Princip Ferenc Ferdinándot megölte, eltávolították a hely megjelölését jelölő lábnyomokat. Rádöbentünk, hogy ez már nem a régi Szarajevó... Egész Bosznia-Hercegovinai utazásunk alatt az utolsó háború szörnyű nyomaival szembesültünk.

Második nap Mostart néztük meg. Végigsétáltunk a hidakon, utcákon, parkokon, meglátogattuk Aleksza Santity költő szobrát és az ő csodálatos múzsájának Eminának a szobrát is. Kora délután Tvrdos kolostorhoz értünk, ahol megismertették velünk a méltán híres tvrdosi vörös bort, konyakot és más termékeket, melyeket itt nagy szakértelemmel és szeretettel készítenek.

A gazdag hercegovinai hagyományok megismerése után elértük Montenegrót (Crna Gorát) és itt Budva városát. Másnap Cetinje város volt uticélunk, és tisztelegtünk a nagy Montenegrói uralkodó és költő Petar Petrovity-Njegos előtt. A cetinjei kolostorban megnézhattuk Keresztelő Szent János kezének maradványait. Cetinje nevezetességeinek körbejárása után megcsodálhattuk Nikola király korából fennmaradt tárgyakat, pompás ruhákat melyeket a helyi múzeumok őriznek.

Negyedik nap a nagy pravoszláv szent helyen Osztrogon jártunk, ahol a kolostorban Osztrogi Szent Vaszilije maradványainál tisztelegtünk.

Észak felé tartva Montenegróból a Durmitor nemzeti parkba értünk, ahol a kedvezőtlen idő miatt (eső és köd) nem láthattuk a fenséges Tara-folyó völgyét. Következő szálláshelyünkig, Zlatibor üdülőfalugig kísért bennünket a rossz idő. 2100 km-t tettünk meg.

Az élményekben gazdag utazásért, a jó társaságért köszönettel tartozunk mindenkinek. Köszönet az utazás szervezőjének a Buda Guide Travel Utazási Irodának, az idegenvezetőnek, a buszvezetőnek.

Külön köszönjük Rádity Milenko újságíró és Érity Milán Pécsi tisztelendő aya részvételét a kirándulásra.

Összeállította: Székelyné Pejovic Zora
Fordította: Pióker Mária

Hűen Európa közepén

– Dr. Vass Lucia alpolgármester ünnepi beszéde –

„A haza nem csak föld és hegy, halott hősök, anyanyelv, őseink csontjai a temetőkben, kenyér és táj, Nem.

A haza te vagy, szőröstül-bőröstül, testi és lelki mivoltodban. Ő szült, ő temet el, őt éled és fejezed ki, mind a nyomorult, nagyszerű, lángoló és unalmas pillanatokban, melynek összessége életed alkotja. S életed a haza életének egy pillanatja is...” – írta Márai Sándor Fűves könyvében.

A magyar állam megalapítását ünnepeljük ma. Augusztus 20-a a kezdet napja, mely értelmet ad a kezdetet követő többi magyar napnak. Az egyik legősibb magyar ünnep, Szent István király ünnepének a napja. A keresztény magyar államalapítás, a magyar állam fennállásának az emléknapja. Az állam ad a polgárainak arcot, segít abban, hogy önmagunkra találjunk. Az állam nem tárgy, amely előttünk áll, amit kézbe véve szemügyre vehetünk.

Az állam ugyanakkor nem is csupán egy elképzelés, a kéznél lévő, szemügyre vehető tárgyak, dolgok együtteséhez illeszthető keret.

Az állam - mű. Ezt a művet első királyunk, Szent István alkotta meg, aki rájött arra, hogy a népet, őseinket csak az állam mentheti meg a pusztulástól, csak ez a mű viheti be a lébbe és adhat neki igazságot.

Szent István nagysága abban van, hogy felismerte: az állam igazsága maradandóbb és magasabb rendű, mint az érzékek káprázata. Az állam világ, melynek mindaddig részei vagyunk, amíg a születés és halál, áldás és átok pályái a lébbe vonva tartanak minket.

Az állam az, ahol történelmünk lényegi döntései születnek, amelyek elől nem menekülhetünk. A történelem Szent Istvánt igazolta: népek jöttek-mentek, világhódító hatalmak tűntek el a történelem sülyesztőjében, a magyar nép azonban otthonra talált Európában.

Évszázadok során még a legreménytelenebb helyzetekben sem veszítettük el a hitünket, hogy a Sors, a Gondviselés ezt a helyet rendelte otthonunknak.

Ezer esztendő alatt, számtalan nemzedék bábáskodása mellett nemzet született.

Szent István művének igazsága abban van, hogy megtartotta a magyar népet, melynek tagjai létükért folyamatosan harcoltak békében és háborúban.

Az államalapítás óta változatlan az igazság, hogy a föld, melyen a magyar világ alapul, köztes helyen van Kelet és Nyugat között. A középkori magyar állam nagysága onnan való volt, hogy befogadta Európa nagy teljesítményeit, teret engedett a kor meghatározó szellemi áramlatainak, hagyta megtörténni hazai földön is a kor nagy történeteit.

A Szent Király beillesztette Magyarországot az európai nemzetek közösségébe, amikor elfogadta a földrész közös társadalmi formáit és a keresztény hagyományt. Nálunk otthonra talált mindenki, aki hazánkat hazájának választotta. A huszadik században újjá született a magyar állam, mely a huszonegyedik században az újra egységes Európában keresi helyét. Az államalkotás művét ott kell folytatnunk, ahol abba maradt.

Engedjék meg, hogy az elhunyt II. János Pál pápa szavait idézzem, aki első látogatásakor ezt mondta:

„Ti Európa közepén éltek, különböző népektől és nemzetektől körülvéve. Csak akkor lesz boldog és biztonságos a hazátok, ha nagylelkűen a közös „európai ház” építésén fáradoztok, a nyitottság, a szolidaritás és az együttműködés szellemében.”

Szent István öröksége kötelez. Európa közepén élve egyszerre kell nyitnunk Kelet és Nyugat felé. Az egykori hadiutak békeutakká váltak.

Két vagyonunk van. Egyik vagyonunk geopolitikai helyzetünk. Aki nyugatról keletnek akar menni, rajtunk kell, hogy áthaladjon, csakúgy az, aki keletről nyugatnak akar menni. Kizárólag rajtunk áll, hogy ki, mikor, meddig, mennyiért halad át földünkön.

Másik vagyunk mi magunk vagyunk. A magyar állam erejét nemcsak az igazság, hanem a szabadság is adja. A szabadság nélkül pedig nincs teremtés, létrehozás, teljesítés, mely a népek versenyének mércéje és alapja. Azon kell legyünk, hogy felébresszük az alkotás bennünk szunnyadó erőit, melyek működtetése nélkül nem juthatunk el az igazsághoz, létünk eredetének felfedéséhez.

A dolgok nehezét Szent István elvégezte helyettünk. Megteremtette a világot, melyben magyarok lehetünk.

Most rajtunk a sor. Hűnek kell lennünk az előttünk járókhoz, akik a mai viszonyokhoz képest jóval nehezebb körülmények között voltak képesek értelmet adni a magyar igéknek, s szenvedéseik nélkül e föld kevésbé lenne magyar, mint ma. Ezer esztendő öröksége értékes hagyaték. Nagyon nagy idő, számtalan nemzedék hordta össze. Talán fel sem foghatóan nagy a számunkra. Készen kaptuk, de meg kell küzdenünk érte. De gondolnunk kell az utánunk jövőkre is, akik majd megkérdezik, hogy elegendő gondossággal sáfárkodtunk-e Szent István örökségével.

Nincs mire hivatkozunk többet. Földünkön nincsenek idegen megszállók, társadalmunkat nem bénítják kiváltságokból font szétéphetetlen béklyók, szomszédainkkal békében élhetünk.

Az új magyar világban nincs nagy és nincs kicsiny pont. Mindenkinek jut feladat, éljen bárhol a földön. A határok eltűnnek, a lélek és a test felszabadul.

Emlékeztetnék Tamási Áron hőségének Ábelnek a történetére. Ő elhatározta, hogy ha törik, ha szakad, a végére jár a kérdésnek: *Mi végre is vagyunk a világon?*

Rengeteg kalandon ment keresztül, még Amerikába is eljutott, s itt egy egyszerű négerrel tudta meg: *Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.*

Azt kívánom mindannyiunknak, hogy ehhez a felismeréshez nekünk ne kelljen Amerikába menni. Amiként Szent István óta minden nemzedék, leljük meg honunkat, otthonunkat e hazában, ebben a városban, egymás közösségeiben, itt Tökölön.

Ez a fesztivál, ez a gála pedig, melyet most megnézünk legyen ennek a közös otthonunknak az ünnepi asztala, amelyet mindannyian körül ülhetünk. Azt kívánom e napon, hogy Szent István műve maradjon meg örökkön örökké.

Jó szórakozást kívánok az előttünk álló szép műsorhoz, a nap további részéhez!

Isten áldja meg Magyarországot!

Isten áldja meg Tökölt!

Isten áldjon meg minden magyart!

Köszönöm figyelmüket!

Papp László plébános az augusztus 20-ai esti szentmisén megáldotta a bort és a kenyeret.

Megelevenedő történelem

A Mikecz Kálmán honvéd és Huszár Hagyományörző Egyesület 2015. szeptember 20-án ünnepelte fennállásának 10 éves évfordulóját

Az 1. oldal folytatása

A polgármesteri hivatalban Hoffmann Pál polgármester fogadta a Bajor katonai szövetség küldöttségét. A jubileumi rendezvényünk vasárnap 14:00 órakor kezdődött a Tököl Művelődési Központ kistermében. A beszédek mondanivalója fontosnak tartja a hagyományaink ápolását és múltunk megismertetését a jövő nemzedékeivel. A köszöntők és beszédek után került sor az elismerések átadására, az egyesület arany és ezüst jubileumi emlékérmekkel köszönte meg az áldozatos, segítő munkáját. A rendezvény folytatásaként 16:00-kor Bencsik András (Demokarata főszerkesztője) megnyitotta a „Huszárság 500 és A Mikecz Kálmán Bandérium 10 éves „kiállítását művelődési ház színháztermében, melyet a Dunaharaszti Hagyományörző Egyesület II. VH. előadása és a Muravidéki Nótázók huszár és katona dalokkal tették színesebbé. Majd Gergics Illés (önkormányzati képviselő) Tököl város nevében tartott beszédet. Az egyesület a Tenkes Lovas Sportklubbal, v. Csizik Mihály (h.ö. őrnagy) aláírt egy „Együttműködési Megállapodás”-t, Siklói bajtársak zászlószalagot kötöttek az bandérium zászlajára. Zárás képpen vitéz Kiss László a bandérium parancsnoka köszönte meg mindenkinek a segítséget, Jó hangulatú beszélgetésre, álló fogadásra hívta meg a résztvevőket.

v. Lizicska József, Kékesi György, v. Kiss Regina, v. Bencsik András – Demokrata főszerkesztője, hó. hu. őrnagy, v. Hoffman Pál – Tököl polgármestere, Mersits László, Halász László – tököli Művelődési Központ és Könyvtár igazgatója, Giczi Miklós – tököli Weöres Sándor Általános Iskola igazgatója, Malaczkó István, Keleineizel Mátyásné Ilona – szigetalmi Helytörténeti Intézet vezetője, Fáki László – Szigetalom polgármestere, Paulheim Vilmos – Szigetújfalu polgármestere, Szegedi Zsuzsanna – szigetszentmiklósi Városi Könyvtár és Művelődési Központ, Lázár Gergő - u.a., Dr. Rubovszky András – Széchenyi Társaság elnöke, Dr. Pál János – Lovas Huszár Hagyományörző Társaság elnöke, v. Iovag Cserhalmi Pál – LHHT titkára, Fülöp Tibor

Segítették az egyesület munkáját az elmúlt 10 év alatt : v. Mikecz András – elnök, v. Mikecz László – tiszteletbeli elnök, v. Kiss László – elnökhelyettes, v. Bérczi Mihály – titkár, v. Kovács Krisztián – parancsnokhelyettes, v. Kovács

Péter, v. Kovács László, v. Szilágyi Tibor, v. Balázs Sándor, Horváth Ferenc, Rukkel Sándor, Szabó Károly, Zoltán – MHVSZ ügyvezető elnök, Dr. Monostori Péter – ügyvéd, Dr. Sántha Gábor – Igazolt Magyar Szabadságharcos Világszövetség elnöke, Csigás Zoltán – IMSzVSz elnöke, v. Molnár-Gaszó János – Vitézi Rend elnök-főkapitánya, Kepe Lili – lendvai Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézet igazgatónője, v. Halász István Dr. Szabó Balázs – FVM főosztályvezetője, Záhonyi Andrea – FVM munkatársa, v. Hancsók Szabolcs – FVM munkatársa, v. Csizik Mihály – siklói Tenkes Lovas Sportklub vezetője, Benedek Tamás – bihardiőrségi Hessen-Homburg Hagyományörző Huszárezred parancsnoka, v. Cseke József – Muravidéki Nótázók művészeti vezetője, v. Bencze Lajos – MN tagja, v. Császár Sebastian – MN t., Szabó Ferenc – MN t., Gerencsér Sándor – MN t., Völgyi István – MN t., Stiglmayer Gábor – kulturális projektmenedzser, v. Rainer Franz

Péter, v. Kovács László, v. Szilágyi Tibor, v. Balázs Sándor, Horváth Ferenc, Rukkel Sándor, Szabó Károly,

**A város nevében
Gergics Illés
a Pénzügyi,
Településfejlesztési
és Ügyrendi Bizottság
elnöke köszöntötte a
jubiláló egyesületet**

Schmitt – BSB Würzburg/Main-Spessart körzet vezetője, FSKK elnök(?), v. Tengerdi-Magyar Ferenc – FSKK, v. Wolfgang Gübregen (SKV Karbach), v. Klaus-Dieter Krüger (KSV Kürnach), v. Kissné Kudó Andrea, Kudó Erzsébet, v. Takács Zoltán Bálint – történész, türkológus, a sárvári

Nádasdy Ferenc Múzeum igazgatója, Bérczi Balázs Bence, dr. Szakács Endre, Szentgyörgyvölgyi Péter, Vattay Antal, v. Esztergály Előd Gábor, v. Kürtössy Ottó, Éger Csaba, Molnár Sándor, Dianics Attila, Marlyn Krisztián, Weres Kálmán, Bárdos Balázs, Megyeri Péter, Pallagi Mihály,

Pék Győző, Dunaharaszti Katonai Hagyományőrző Egyesület, Szigethalom Emese Park (Őskultúra Alapítvány), Tököl – Szigethalom – Dunavarsány – Szigetszentmiklós – Pécel – Szigetszentmárton 2 Szigetújfalu – Érd – Nagykanizsa Önkormányzatok.

A kiállítás 1 hétig volt látható, köszönet Tököl – Szigethalom – Szigetújfalu iskoláinak, hogy lehetővé tették, hogy a gyerek élő történelem óra keretében ismerkedhessenek a honvéd és huszár hagyományokkal. Közel 450 gyerek tekintette meg a kiállítást. Az egyesület ezúton mond köszönetet mindegy egyes segítőknek, támogatóinknak.

Köszönettel:
„Mikecz Kálmán Huszár Bandérium”

Tanévnyitó

A 2015/2016-os tanévet 87 várakozással teli kis elsős kezdte meg a Tököli Weöres Sándor Általános Iskolában. A szülők, az osztályfőnökök és természetesen a legkisebbek is nagy örömmel kezdték meg az első tanítási napot a Tanévnyitó ünnepséggel.

Vigyél el! – Szeretet és gondoskodás kétlábúaknak

Van, hogy kutya és ember közül a kutya az emberebb. Megkínzott, láncra vert, kiéheztetett, újszülött és idősebb, megunt kutyák mindenfelé. Most 140-en élnek Tökölön, az Elek-Ágh állatmenhelyen. Várják, hátha egyszer még értük jön valaki, és újra vagy életükben először gazdájuk lehet egy ember, akit szerethetnek, mindenáron. De sokukért soha nem jön el senki...

A menhelyi kutyák sok szempontból hasonlatosak a „menhelyi” gyerekekhez. Ártatlanok mindahányan, a sorsukat nem érdemelték meg. Ugyanúgy szaladnak az érkező idegen elé, elijesztve a csöndet, nagy hanggal, szökdécselve terítik le az embert, mintha mindent egy lapra tennének fel: most vagy soha. Aztán másnap kezdődik minden előlről... Persze vannak, akik már feladták a reményt. Már kiverték, vagy más, válogatott kegyetlenül kiölték belőlük előzőleg. Amikor megérkezünk a tököli menhelyhez, és már a kapuban meglódul felénk az izgatott, reménykedő roham, Niki jut eszembe évekkkel ezelőttről, a kis, nyolcéves Niki, aki világeletemben gyerekkoromban tengődött, azaz tengették őt, Niki, aki minden idegent anyának nevezett, de csak az első órák után, mert addig csak messziről szúrta, döfködött a szemével, és karját szorosan maga elé fonta. Itt az a kis fekete keverék ilyen. Áll a sarokban, a lelkes önmenedzselők mögött, akik nyomakoznak előre, az orromba csókolnak, mutatják legjobb arcukat, mert ők még úgy tudják, az őszinte örömnél, sőt, reménynél nincsen szebb.

Marica meg sem áll egész nap. És mindenki róla mindent tud

Szóval az a kis fekete csak figyel messziről, megfeszülve, a szeme sarkából figyel, a farkát maga alá húzza. De nekünk már menni kell tovább.

SZERETNI BOLONDULÁSIG

– Pityuuuu! – kiabálja teli torokból a kora őszi levegőbe Gergics Marica, a menhely alapítója, ahogy átvágunk hátra, a kutyafuttatóba. A Hektárra, ahogy Marica nevezi. – Mint egy rossz gyerek, na! – mondja Pityura, mert ez a mackószerű, barna szőrhurrikán csak rohan és rohan, lobog füle, farka szanaszét, mint aki belebolondult a szabadság mámoros ringlispíjébe, és ha már belebolondult, sosem akar belőle kiszállni.

– Pityu a szomszéd tanyán volt őrkutya, a láncról nem szedték le soha. Aztán megszűnt a tanya – meséli Marica, miközben próbálja elkapni a kutyagrabancot, de hiába. – Úgy volt, hogy vagy agyonütik, vagy lelövetik. Hát persze, hogy idevettük... Azóta alig bírni vele, olyan kezelhetetlenül, és fegyelmetlenül boldog!

Marica magas, erős nő, az arcát folyton üde pirosra csípi a friss levegő, meg az állandó mozgásban levés. Mindig van a kezében valami, egy tál, egy rongy, egy seprű, egy kutya... Még a lelke mélyén is kutyák rohannak. A hangja kemény és határozott, mert 140 négylábúval elbírnai másként nem lehet.

– Pityuuu! Az istenedet! – Aztán a hangját selymes-csöndesre csitítja, ahogy a fedett kis fabódéba hajol, mert ott azt kívánja meg a helyzet, s a szentség, ami éppen zajlik.

Ott pihen Pisi, a fehér kopó, és még ki-tudja-mi keverék. Kilenc kis gombóc imbolyogja körbe, két hete vannak ezen a világon. Az anyjuk megvizsgálja, melyik alszik, s melyik van ébren, utóbbiak mellé puhán leereszkedik, hadd jussanak oda az anyatejhez. Már ott voltak Pisi, az anyjuk hasában, amikor a gazdi a kutyát továbbadta, hétévesen. Ráckevétől egészen Szigetszentmártonig loholt, már amennyire kilenc „gyerekekkel” a hasában loholni tud az ember, ahol is egy panzió teraszán úgy érezte, itt az idő kiengetni őket világba. Úgy értesítették a lakók aztán Maricáékat, akik szépen megvárták, hogy az utolsó kölyök is kipattanjon, aztán hozták is ide őket, a többi mellé.

Most nagyjából 30 kicsi van a telepen, mind oltott, regisztrált és ivartalanított, ahogy az összes beérkező kutya. Itt ez a protokoll. A kölyköknek jó esélyeik vannak, hogy valaki, aki idejön, őket vigye haza magával. Mert persze itt is, akárcsak azoknál a világba kidobott gyerekeknél, a leendő gazdik (szülők) lehetőleg újszülöttest vinnének, olyan kis életet, amelyik még tiszta lappal indul, nincs az a sok bonyodalmas seb a testen meg a lelken, a kínozó nyomai a szemben, a láncokéi a húsban, meg fordítva. A többi kölyök már anya nélkül került a telepre, Maricáék úgy etetik őket cumisüvegből. Az emberek ugyanis szeretik az egyszerű megoldásokat. Ha nemkívánatos „babákról” van szó, a népszerű gyakorlat szerint csak bedobozolják az almot, úgy, ahogy van, aztán kiteszik valahol, lehetőleg jó messze. Egy másik kerítés mögött rohannak most elő a többiek, szinte nem is tudni, melyik a fülük meg a farkuk, akár egy csapatnyi szőrlabda, gurulnak mindenfele, de főképp Marica lába szárához. Ő meg meséli, hogy a hat kaukázusi baba egyetlen alom, rájuk az erdőszélen találtak egy dobozban, a többi keverék kölyök pedig egy lakatlan telepen nyüzsgített az életéért. Marica szerint ezek a megoldások még egészen humánusak ahhoz képest, amikor a kutyákat egyszerűen kihajítják a kocsiból valami forgalmas úton. Egy csupa fül kölyök ront most ki a kerítés mögül, könnyű, bolond rohanással vinné is haza az ember az első pillanatban, ha nem gondolná tovább a dolgot a másodikban. Csak amikor ölbe kapom, és elolvadni készülök, akkor látni, abban a közeli pillanatban, hogy szemében milyen nagy a szomorúság. Egy önkéntes találta, alig pár hetesen, véres fejjel, lábál nyüzsgített egy forgalmas út melletti árokban. Marica azt mondja, ilyenkor jobban járunk, ha rögtön elcsapja őket egy autó, ha vége van egy pillanat alatt. Mert mások napokig szenvednek, borzasztó fájdalmak és kínozó között, mielőtt kilehelik az utolsó ott, az árokban.

ÉLET VAGY HALÁL

Az ott Obi. – Obi, gyere ide drága, mutasd magad! – nyújtja karját Marica a fekete kis bolyhos felé, az meg jön is, meg nem is, ahogy arra csak a bizalmatlan, de bízni akaró lények képesek. Obi is egy újszülöttalomal egyik tagjaként került ide, egy zsákban rakták ki őket, Dunaharasztiiban. A 8 testvére már mind gazdánál él, csak ő ragadt valahogy itt, már másfél éve. Maricák azt mondják, egy valahogy mindig benn ragad minden alomból, sehogy sem értik, miért.

Jönnek, megsimogatják, mondják, de gyönyörű, aztán semmi... Ő meg csak reménykedik, egyfolytában. Pedig olyan kedves, jó, okos kutya, hát nem az? – Nézz rám, néz Obi is.

Gondolod...? – Kérdezi Obi a szemével, meg a balra billentett, szép, bodros fejével. Aztán inkább valami levélbabrálásba mélyül bele, mintha már úgyis mindegy lenne az egész. – Volt itt több ilyen kutya, akiknek úgy kellett meghalnia, hogy soha nem tudhatták meg, milyen gazdisnak lenni. Az borzasztó... - mondja Marica. – Pedig semmire nem vágnak jobban, minthogy szerethessenek valakit, feltétel nélkül.

Sokan viszont több-kevesebb boldog évvel a hátuk mögött kerülnek ide. Barbi csak ül mozdulatlanul, és néz. Nem rám, senkire sem, csak valahova a levegő közepébe. Három éves volt, amikor kirakták otthonról, most már 13. Marica meséli, mindig ilyen, amióta megérkezett, csupa lassú bánat. Meghalt a gazdája, aztán nem kellett senkinek. Egy másik, egy kis barna mellől kilenc év után halt meg az imádott főnök, úgy hozta be aztán valaki, mert a rokonoknak még arra sem volt gondjuk, hogy éhen ne haljon. Vagy ott van Sipi, a kíváncsi szemével, aki még az ajtókilincset is lenyomja, ha benyithatnékja támad valahova. Ő is kölyökként került be, hamar gazdás lett, és boldog, úgy két évre. Amíg vissza nem hozták. „Túl éles a hangja.”, így mondták. És Sipi most csak ugat, épp ahogy a kutyák általában, és kapaszkodik fel az ölbe, a szőre szép, mint valami túlizzott zsemle.

Igen, jellemző itt is, hogy a kölykökért elcsábulnak az emberek, mert puhák, gömbölyűek és édesek, akár a méz, aztán megnőnek ők is, az édességet, a puhaságot már keresni kéne bennük, figyelni kellene rájuk. Ahogy a növekvő gyerekekre is. Vagy ott van Ében. Mindig ott duzzad egy teniszlabda a két fogsora között, úgy szorongatja, mint dohányfüggők a cigarettát. Kölyökként került ide ő is, miután kirakták egy kapualjba, aztán hamar el is vitték, mert olyan szabályos szépség volt, hogy a látogatók rögtön azt képzeltek, az ilyen kutya éppen nekik való. Két év után hozták vissza, hogy mégsem. A viselkedésével kapcsolatban éltek kifogással. Ében ugyanis- mint az látható- labdafüggő.

A gazdák, amikor még kicsi volt, és gömbölyű, kacagva dobálták neki ezerszer is a labdát, ő meg honnan is sejthette volna, hogy egy idő után álló nap dobálózni fárasztó mulatság, meg unalmas is, főleg, ha az ember kutyája már nem édes kis szőrgombóc többé... Hát most Maricák dobálják Ébennek a labdát, már ha van éppen idejük.

Pedig próbálják itt is szűrni, kinek adják örökbe az állatokat. Nem is vihet itt haza elsőre senki kutyát, kötelező a háromszori ismerkedős látogatás, hogy a szándék vagy megerősödjön a gazdajelöltben, vagy elgyengüljön végleg.

KÖVETKEZMÉNYEK NÉLKÜL

Itt az ideje a cserének, Pityu bejön, azaz próbálják beterelni a saját kenneljébe. Mások mennek ki helyette, a Hektárra, talán Zafir meg a Bátor, mondja Marica. Ügyelni kell, hogy mindig olyan kutyák legyenek kinn, akik jól megférnek egymással. Mert klikkek vannak itt is, meg falkák, valahogy úgy, mint az embe- reknél.

- Ha csak nyolcvanannal lennének, ahogy eredetileg ezt a telepet terveztük, mind szabadon élhetne. Át lehetne látni mindent. De így kellene a kennelek- magyarázza Marica.

- Szólhatunk mi, hogy ne hozzanak több kutyát, de hiába.

Sokszor csak berakják ide, át a kerítésen. Akkor meg nem mondhatom, hogy édesem, te vagy a nyolcvanegyedik, menj ki az

útra... Tele vannak a telepek mind. Ahol azt mondják, minden kutyát befogadnak, ott muszáj elaltatni a már esélyteleneket. Más- képp nem megy.

Marica kényszerből alapította menhelyet, nem csak úgy, jó ked- véből, meg mindenféle segítő vágyakozásból. Nem volt más vá- lasztás. Egy budapesti állatmentő szervezetnél önkénteskedett még 25 éve. Volt ott vagy 30-40 kutya, telephely nélkül, hát Marica hordta ki ide Tökölre mindent magánházakhoz, ahol a szervezet fizetett a tartásukért. Vasárnaponként meg felhordta őket a Ta- bánba, gazdakeresőre. Aztán egy nap a szervezet vezetője azt mondta neki, ennyi volt, nem tudja tovább finanszírozni a dolgot, vagy átsegítik hamar a túlvilágra az összes kutyát, vagy csinál velük, amit akar. Még jó, hogy összejátszott a szerencse, az em- berek adományozó kedve és sok más civil, kétkezi segítség, így Maricák meg tudták venni és nyitni a tököli menhelyet.

Azóta megy minden szépen, már ha annak lehet nevezni a sok borzalmat, amit időről időre látnak, ahogy látták például Bátor is, az óriásira nőtt, szép komondort, ahogy itt, nem messze az eső- víz-levezető csatornában csontsoványan reszketett, pedig akkor épp mindent felolvasztott a hőség. Behozták ide, aztán csak ivott, ivott és ivott, napokig, mint aki sivatagból szabadult. Meg az öreg szukát, akit egy kertből mentettek ki, a láncról, ami soha nem en- gedte el, már akkor hatalmas daganatok ették a testét, és csak sírt, nyüsített, míg a szomszéd meg nem elégelte azt a kellemetlen hangzavart, s ki nem hívta Maricákat: vigyék már innen, ahova akarják. Aztán van a sok csonttá-bőrré éheztetett kutya, meg a vé- resre vertek, a megnyomorítottak, az elütöttek, a ketreche zártak meg a többi. Az emberek kifogyhatatlanok a módszerekből, ha ál- latkínzásról van szó, mondja Marica, mintha mi nem tudnánk, pedig tudjuk, csak mi elfordítjuk a fejünket.

- Aztán meg nincs semmi- vonja fel szomorúan a vállát.

- Hiába szigorították az állatvédelmi törvényt, hiába teszünk mindig bejelentést, hiába van elkobzás, a végén szinte sosem von- nak felelősségre senkit. Mi pedig fizethetjük az orvost, a műtété- ket, mindent...

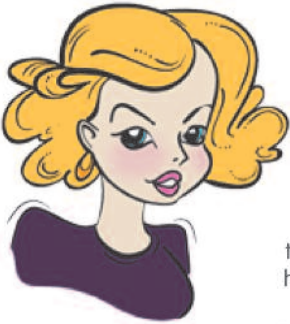
Állami támogatást, akárcsak a többi állatvédelmi szervezet, nem kapnak. Adományokból és az alapítványnak szánt adó 1 százalé- kokból tartják fent magukat, de van, hogy ez sem elég. Akkor Ma- rica a nyugdíja egy részét is beadja a közösbe. Azt mondja, még szerencse, hogy neki nincsenek nagy álmai, nem vágyik a tenger- hez, sőt még a Balatonhoz is alig. Inkább csak kimegy a Hektárra a nap végén, kienged annyi kutyát, amennyit csak lehet, leül a cseresznyefák alá, és nézi, ahogy mindegyik rohan boldogan, ke- resztül és át a sárga délutáni fényeken...

Maricának nincsen kedvence. Ez nála elvi megfontolás.

- Itt mindenkinek egyenlő jogai vannak. – jelenti ki határozot- tan. Aztán elgondolkodik. – Meg, ha az ember úgy nagyon bele- szeret valamelyikbe, annak biztos valami baja lesz. Aztán meg- hal...

A falon kis koszorúk, nevekkel. Felette felirat: „Aki az angya- lok fogadtak örökbe”. Például Fülke... Ahogy a gondozók emlé- keznek rá a menhely honlapján: „Drága jó öreg kutyánk, aki nem- régiben még a kicsikkel játszott, átkelt a Szivárványhídon. Csodá- latos természetű kutya volt, de hiába vágyott egy gazdára, az sajnos sosem érkezett meg hozzá.”

Nézem, ahogy gomolyognak körülöttünk a még itt lévők, amo- lyan igazán, kicsit bűdösen, kicsit kócosan, nem csillogva-villogva, se nem csecsebecseként, nem kiskabátban vagy frizurákba nyírtan, csak úgy, sallangok nélkül, a maguk egyszeri és örök kutyaságában. A bámulásba Marica mobilja sívít bele. Férfi hang kiabál belőle ki- fele. Az úr talált egy kutyát, azonnal menjenek, és hozzák ide. Ma- rica szabadkozik, hogy de azonnal nem tudnak, talán egy óra... A válasz: „Ha maguknak nem fontos, akkor itt hagyom az út szélén. Ha elpusztul, nem az én lelkemen szárad majd!” Maricák legyin- tenek, csak a szokásos. Még jó, hogy most nem éjjel jött a hívás. Aztán valamelyikük szedelőzködni kezd...

Az ember hajlamos azt gondolni, hogy ami eltűnt a lefolyón, amit levitt a víz, attól egyszer s mindenkorra megszabadult, bármi volt is az. Azt képzeljük, a szennyvíztisztító majd úgyis ártalmatlanítani fog minden leeresztett mérget. Ez sajnos nem igaz. A tisztítási technológia csak bizonyos határokon belül képes zavartalanul működni, ráadásul sérülékeny is. Civilizált ember számára ezért fontos a

CSATORNA-HASZNÁLATI ILLEMTAN

Amit nem szabad a csatornába ereszteni

Mivel a szennyvíztisztító-telepek elsősorban élő mikroorganizmusok segítségével tisztítanak, a csatornahálózatba csak lebomló, őket nem károsító anyagok juttathatók. Ha a csatornahálózatba mérgek kerül, elpusztíthatja a tisztítást végző szervezeteket, ezáltal a befogadó élővíz sérülhet, ráadásul a szennyvíziszapot sem lehet hasznosítani a mezőgazdaságban.

1 **Vannak anyagok, amelyeket SZIGORÚAN TILOS a csatornába juttatni:**

- ⊘ mérgek,
- ⊘ gyógyszerek és növényvédő szerek,
- ⊘ nehézfém tartalmú folyadékok,
- ⊘ tűzveszélyes anyagok, benzin, higítók, festékek stb.,
- ⊘ lebomlásuk során mérgekké, vagy tűzveszélyessé váló anyagok.

2 **A szennyvízkezelési rendszer hidraulikai, mennyiségi TÚLTERHELÉSÉT okozhatja, ezért nem kerülhet a csatornába, (kivéve ahol ún. egyesített rendszerű csatornahálózat működik):**

- ⊘ csapadékvíz,
- ⊘ belvíz,
- ⊘ talajvíz.

Miért fontos?

Egyre szigorúbbak az élővizekbe mint befogadókba engedett tisztított szennyvízreltő környezetvédelmi elvárások, ami igen pozitív fejlemény a hatóságok gondolkodásmódjában. E dicséretes változásnak a csatornát igénybe vevő emberek szemléletében is be kell következnie.

A csatornahálózat állapota és a tisztítótelep működése erősen függ a csatornába engedett szennyvíz tartalmától. Vannak szennyezőanyagok, amelyekkel a szennyvízkezelési technológia nehezen tud megbirkózni. Néhány ember felelőtlen magatartása miatt az egész szolgáltatás ellehetetlenülhet, károsítva ezzel a többi fogyasztót, és végeredményben a természetet is.

3 **Vannak anyagok, amelyek ÜZEMZAVART okoznak, ezért nem szabad őket a csatornahálózatba juttatni:**

Darabos szennyeződések

A csatornahálózat semmiképpen sem alkalmas szilárd hulladékok „eltüntetésére”. Ezek elzárják a víz útját és tönkreteszik a szennyvízátemelőkhöz a szivattyúkat.

Ilyen anyagok:

- ⊘ bármilyen eredetű fa, kő, csont, műanyag háztartási eszköz, fémkupak, műanyag és üvegpalack stb.,
- ⊘ macskaalom (még ha természetbarát megjelölést is élvez), építési törmelék, homok, kavics,
- ⊘ vízben nem oldható egészségügyi anyagok (vatta, tampon stb.),
- ⊘ egyéb háztartási hulladékok (textil, növény, gyümölcsmag, szárnyasok tollazata, szőr stb.).

Szerves szennyezőanyagok

A szennyvíztisztító-telepek a normál életvitellel járó szennyvíz megtisztítására alkalmasak. Nem tartozik ebbe a körbe, ezért túlterhelést okozó szennyező anyagok a következők:

- ⊘ állattartásból származó híg trágya,
- ⊘ háztartási ételmaradék, még akkor is, ha aprított (konyhamalac),
- ⊘ zsírok, olajok,
- ⊘ háztartási állatfeldolgozásból származó hulladék, pl.: halfej, emlősök belsősége stb.
- ⊘ elpusztult kisállatok tetemei,
- ⊘ emésztőkből szippantott nagy agresszivitású szennyvíz a szolgáltató engedélye nélkül.

Amit okozhatunk, ha legyintünk a csatornahasználati illemre...

A zsírok és olajok a csatornában kihűlnek, reakcióba lépnek a szennyvíz más összetevőivel, és kemény, szappanszerű lerakódást okoznak. A csatorna emiatt előbb leszűkül, majd eldugul. Emellett egy biológiai folyamat következtében kénsav keletkezik, amely megtámadja és tönkretesz a házi és a közcsatorna-csőveket egyaránt. A rendkívüli dugulás-elhárítás és a csatorna-javítás költségei törvénytörően a csatornadíj amúgy elkerülhető emelését okozzák.

A csatorna csak akkor tudja a szennyvizet továbbítani, ha a szennyezőanyagok a vízben feloldódnak, vagy legalábbis elkerednek. A víztakarékos eszközök használata mellett előfordulhat, hogy a szennyvíz – főleg családi házas utcákban, ahol kevés a fogyasztó – túl sűrű lesz, így a kis lejtésű (2%) csatornákon nem folyik el, ami dugulást és kellemetlen szaghatást okozhat.

A házi szennyvízcsatorna akkor büdös, ha

- leföldelik az átadási aknát, illetve légmentesen lezárják az udvari tisztító aknák nyílásait,
- nem építik meg, vagy üzemben kívül helyezik az épület szennyvíz lefolyó rendszerének szellőzőjét,
- nem figyelnek a lefolyók, padlóösszefolyók bűzelzáróira, és eltűnik a víz belőlük.

Csatornabekötés

Ha egy épület csatornára rákötött helyiségének a padlóvonala a szolgáltatási pontnál lévő terepszint alatt helyezkedik el, és nagy esőzésekkor vagy duguláskor a csatorna megtelik, a szennyvíz kiönthet. Kerülni kell tehát az ilyen helyiségek csatornára kötését, vagy ha ez nem lehetséges, a szolgáltató hozzájárulásával szennyvíz visszacsapó szelepet kell beépíteni, vagy legbiztonságosabb megoldásként házi szennyvízátelőt kell létesíteni. Ennek hiányában a károkért a szolgáltató nem tehető felelőssé.

Esővíz, talajvíz

A szennyvízcsatorna hálózat általában csak a szennyvizet képes elvezetni. Még akkor sem szabad más eredetű vizet bejuttatni, ha úgy tűnik, hogy ez a víz simán elfolyik. A szabálytalan esővíz- és talajvíz-bebocsátások miatt túlterheljük a szennyvíztisztító-telepeket, de gyakran a csatornahálózaton kiöntéseket, lakóingatlanok elöntését okozhatjuk. A többletvíz elvezetése ezenkívül jelentős többletköltséggel jár, és emiatt a csatornadíj is emelkedhet.

Hibaelhárítás a szennyvízcsatornán

A házi szennyvízhálózat, és az épületek belső szennyvízgyűjtő vezetékének működéséről és fenntartásáról az ingatlan tulajdonosának, használójának kell gondoskodnia.

A közüzemi szennyvízhálózat (ide tartozik a bekötővezeték is) üzemeltetése a szolgáltató feladata. A házi és a közüzemi szennyvízhálózatot a szolgáltatási pont választja el egymástól. A szolgáltatási pont a bekötő idom, vagy akna elfolyási pontja, ennek híján az ingatlan határvonala, zártosorú beépítésnél a falsíktól (a közterület felé) egy méter.

Ha a közüzemi csatornahálózat bármely pontján, vagy berendezéseinél rongálást, meghibásodást észlel, azonnal jelezze az üzemeltetőnek!

Egy hiányzó aknafedlap például életveszélyt jelent!

Lipinski szeminárium Budapesten

2015. szeptember 11-12-13-án shihan Leo Lipinski (8.dan) szemináriumot tartott shihan Gila Pál meghívására

A szeminárium a budapesti Károlyi Mihály Két Tanítási Nyelvű Közgazdasági Szakközépiskolában volt leszerelve. Shihan hihetetlen tempót diktált. Pénteken az alapokat nézte át, majd szombaton délelőtt újra átnézte és haladtunk tovább a technikai és fizikai követelményekben. Shihan több ízben is kihangsúlyozta a tanárok szerepét, milyen fontos, hogy folyamatosan képezzék magukat és tartsák a színvonalat képességeikhez, lehetőségeikhez mérten. És törekedjenek is rá. Milyen fontos, hogy a tanár is egy tanítvány és minden tanuló egyúttal tanár is, hiszen együtt haladva az úton tudjuk egymást felemelni, és magasabb szintre hozni a tudásunkat.

Úgy hiszem ez ismét nem csak a karatéra igaz, ha belegondolunk.

Lipinski shihan tanítás közben

Az edzések nem voltak könnyűek, állíthatom, nem volt olyan ember, aki ne fáradt volna el. Minden tréning a bemelegítés után, általános, kihonon alapuló, sportágspecifikus bemelegítés követte. Utána az adott anyagot vettük át, jellemzően nyomást gyakorolva a tanítványokra. Tipikus hibákra hívta fel a figyelmet a mester, és kérte a tanárokat,

Leo Lipinski és Bruszt Mária
(egyesületünk elnöke)

tanítványokat, hogy ezekre figyeljenek a hétköznapiak során. Legyen mindenki a saját tanítómestere, folyamatosan javítsa magát, törekedjen, hogy minél jobb legyen. Aki ezek után még nem volt fáradt, annak még ott voltak a randoryk (küzdelem). De szombaton még jutott idő páros gyakorlatokra is. Vasárnap tovább haladtunk, egészen a Seipai katáig mindent átvettünk. A goju-ryu 2 alapkatáját minden nap gyakoroltuk, és folyamatosan kaptunk instrukciókat Lipinski shihantól a gyakorlást illetően. A délutáni edzés után következtek a danvizsgák, ahol számot kellett adni a tanítványoknak az elsajátított technikákról, katákról. A vizsga elején a danosok is kihonnal kezdtek. Ezt nagyon fontos megértenünk, hogy nincs az a szint, ahol lazáslni lehet.

„A karatét vagy csinálod, de itt bohóckodni nem lehet.” - mondta ezt korábban egy ismerősöm. Az alapok ellenőrzése után, a már említett alapkaták bemutatása következett, Sanchin, illetve 2. dan felett a Tensho is. A különböző szintű danra vizsgázók, csak ezután mutathatták be azt a katát, amelyet övfokozatuknak kellett elsajátítani az elmúlt időszakban.

Egyesületünkben vizsgázott: Bruszt Mária, Fekete Csaba, Fekete Zsolt, akik sikeres dan-vizsgát tettek.

Még itt említeném meg példaként, hogy volt a vizsgázók között olyan, aki „egyedül” tanári instrukciókat követve készült fel (2 hetenként lehetett együtt a tanárával), volt, aki sérülten vizsgázott, és volt, aki, csak szombaton tudta meg,

Seiyunchin kata közben (bal oldalon elől Fekete Csaba sensei, egyesületünk edzője)

hogy vizsgázik. Ennek ellenére sikerült a teljes csapatnak levizsgáznia. **Never give up! - SOHA NE ADJÁTOK FEL!** A szeminárium angol nyelven folyt, magyarra fordította a tanítást Gila Pali shihan, és Kerschbaum Éva senpai. Meg kell említenünk, hogy volt 2 külföldi vendége is a szemináriumnak, Dominik szlovákiából, és Darek Lengyelországból. 2 nagyon jó karatéka és ember tette színvonalasabbá a munkánkat. Köszönjük! Magyarországról is voltak vendégeink, a JKA szervezetétől 2 fekete öves, Piros, és Ildikó, akik odaadásukkal, alázatukkal a karate iránt, mutattak példát mindenkinek. *Köszönjük, hogy együtt edzhetünk Véletek! Osu!*

Sanseru kata közben

Nagyon büszke vagyok a KAKUSEI-es karatékákra, akik részt tudtak venni a szemináriumon. Köszönöm, hogy időt és energiát öltök a goju-ryu karatéra. Minden tisztelem a Tiétek!

Fekete öveseink Lipinski shihannal idén még Londonban is találkozhatnak, ahol JKF és Seiwakai szemináriumon vesznek részt. Óriási élmény volt a shihannal együtt edzeni, így már nagyon várjuk a következő találkozót októberben.

Utánpótlás Kick-Box Európa bajnokság értékelése – Spanyolország / San Sebastian

EREDMÉNYEINK

3 ezüstérem és 4 bronzéremmel zártuk az Eb-t!

- **Fésű Lalee 57 kg duplázott, ezüst és bronzérmes szerzett.** – Lalinak minden adottság megvan ahhoz, hogy Európa bajnok legyen, mivel kiváló fizikai képességei mellett játékos intelligenciája is kimagasló. 8 év kemény munkája van ebben az eredményben és ez alatt az évek alatt és idei munkáját tekintve is elmondhatjuk, hogy motivációjával sincs semmi gond, ezért az elvárás reális volt. A csapatból Ő nyerte a legtöbb mérkőzést, és ha nem lett volna a light-contact szabályrendszerben példátlan rossz bíraskodás, aranyéremmel tértünk volna haza.

- **Elszaszer Kitti 60 kg ezüstérmes lett**

Kitti már kétszer „kóstolta” meg a siker ízét világversenyen, hisz kétszeres világbajnok. Az idei felkészülése nem volt ideálisnak mondható, többször iskolai elfoglaltság miatt és néha lustaság miatt nem edzett rendszeresen. A tavasz óta ismét beállt a sorba és Eb felkészülés során is motivált volt. Nagy kedvel készült utolsó éves junior világversenyére és az aranyérem megszerzésétől csak az egészen kiválónak mondható Nikola Hamerova cseh versenyző tudta megállítani. Szép búcsúnak számít az ezüstérem, most következik a felnőttek világa!

- **Vejmola Dani +94 kg duplázott két bronzérmes szerzett**

Dani újonc versenyzőként elért két bronzérme dicséretes. A nehézsúlyúak mezőnye nem népes, viszont két szabályrendszerben is elindult és ez komoly megterhelés volt számára, mivel ebben a súlycsoportban „benyelt” ütéseknél és rúgásoknál elementáris erejük van. Dani hősiessé küzdött és elért eredmény miatt dicséret illeti. Erre a versenyre 15 kg-ot fogyasztott, ha sikerült volna a megcélzott 25 kg fogyasztás, akkor még szebb eredményt érhetett volna el.

- **Kolozsvári Kinga 46 kg ezüstérmes lett!**

A szintén újonc Kinga néhány éves edzőmunka ellenére szorgalma miatt kapott bizalmat, amivel élni tudott és érmet szerzett. Megbízható teljesítménnyel küldötte végig mérkőzéseit és egy kis rutinnal és több szerencsével még aranyérmet is szerezhetett volna. Sok fejlesztésre váró időszak előtt állunk még, de az már látható, hogy Kinga jó versenyző alkat lesz. Szuper kislány, csak így tovább!

- **Vigmond Richárd 63 kg bronzérmes**

Ricsi tavaly világbajnok lett a cadet korú versenyzők között, idén a juniorok között szerzett bronzérmével bizonyította tehetségét. Amennyiben figyelembe vesszük, hogy a későbbi győztes ZAN POBBORSEK-től

méltatlan bíraskodás mellett kapott ki 1:2 arányban, akkor még szebb is lehetett volna az eredmény. Tovább lépünk és tanulunk a hibákból!

- **Farkas Julianna 60 kg első mérkőzés második menetének végén még fej-fej mellett haladt, de az olasz ellenfele taktikát váltott és a sok frontális rúgásra váltva előnyt szerzett, amit Juti nem tudott már megfordítani. Juti egész éves munkája átgondolást igényel, Eb és Vb eredményekhez motiváltabb munkára van szükség.**

- **Schneide0r Lili 55 kg-os cadet versenyzőnk szintén újonc volt a csapatban, érmet nem vártunk tőle. Kedvenc szabályrendszerében a kick-light kategóriában harcosabb hozzáállással még győzhetett volna, de light-contact szabályrendszerben az angol világbajnok magabiztos győzelmet szerzett. Néhány éve kezdte a küzdősportunkat, további szorgalom, nagyobb motiváltság és elkötelezettség mellett sikerülhet neki felzárkózni a nemzetközi mezőnyhöz. Köszönet a szülőknek a felkészülés alatt végzett munkájukért, valamint külön öröm volt, hogy többen eljöttek és személyesen biztatták versenyzőinket. Gratulálunk!**

A siker részesei a támogatóink és szponzoraink, köszönjük nekik is a bizalmat!

Gratulálunk minden versenyzőnknek az eredmények miatt, valamint a klub vezetésének és edzőinek azt, hogy keményen dolgoztak a sikerért. *Van olyan ország, aki örülne az ilyen eredménynek, mink egy kicsit szomorkodunk, mert minimum 1 aranyat megérdemeltünk volna.*

A lényeg az, hogy klubunk versenyzői továbbra is a nemzetközi élmezőnyhöz tartoznak. Most a felnőttek megméretései következnek, majd azt követően október 10-én a **Jenox Tököl Kupa!**

19. Jenox Tököl Kupa nemzetközi kick-box verseny

7 ország 39 klubja közel 300 versenyzője mérte össze tudását küzdőtérre és ringben az október 10-én a 19. alkalommal megrendezésre kerülő **Jenox Kupán**.

A két éve átadott gyönyörű szigetszentmiklósi Városi Sportcsarnok méltó helyszíne volt ennek a nivós eseménynek, hisz a verseny **Közép – Európa kedvelt viadalának** számít.

A végig jó hangulatú légkörben zajló versenyen sok színvonalas küzdelmet láthattak a nézők és a küzdősport szerelmesei. Az augusztusi Utánpótlás Eb után, ezen versenyen nem csupán válogatott versenyzők, hanem több kiváló ifjú harcos is megjelent, hogy összemérje tudását a legjobbakkal.

Az idei év a felnőttek számára a világbajnokság éve, ami azt jelenti, hogy felnőtt versenyzők előtt még ott van a Szerbiában és Írországból megrendezésre kerülő viadal, de ennek ellenére több felnőtt válogatott versenyző is részt vett ezen a kupán. A verseny befejező programjaként a ringben K1 és Full-contact szabályrendszerben kiemelt döntőkre került sor. A hat döntőbe került gladiátorok között voltak szlovák, szlovén,

osztrák és magyar versenyzők, közöttük a klubunk három válogatott versenyzője **Wágner Vivien, Laszák Zoltán és Elszaszer Dávid**. Jó kezdeményezésnek mondhatjuk a verseny ilyen jellegű befejezését, mivel nagyon jó hangulatú és kemény mérkőzéseken lehetett bemutatni a sportág szépségét. A küzdősport gálának beillő mérkőzésekre nem „csupán” a nézők, hanem a média is kíváncsi volt, mivel a két helyi televízió és az MTV4 sportszatórná is megjelent. Tehát az érdeklődés nagy volt és megérdemelt, mert szponorkázóan kemény és színvonalas küzdelmeket láthattunk. Magyar szempontból kiemelkedő volt **Géczei Róbert** K1-es küzdelme, valamint a három gladiátorunk, **Wágner Vivien, Laszák Zoltán és Elszaszer Dávid full-contact** győztes mérkőzései. Wágner Vivien ezzel a győzelmével elnyerte a Vb-n való szereplésének a jogát is, így eldöntötte, hogy Dublinban light vagy full-contact szabályrendszerben képviseli majd hazánkat. Összességében látható, az a rutinszerzés és formaidőzítés lehetőségét is adta ez a verseny azoknak, akik idén is elfogadták a meghívásunkat, de ez is volt a egyik célunk, más részt az, hogy a magyar szövetség által rendezett májusi Világ Kupán kívül, legyen Magyarországon egy őszi színvonalas nemzetközi verseny is. A véleményünk szerint ennek megteremtése azért fontos, mert növeli a magyar kick-box presztízst a világban és ne keljen a családoknak és a kluboknak, nagy idő és költség igényű külföldi versenyekre járni, mellette még fontos cél, hogy Magyarországon is lehetőség legyen külföldi versenyzőkkel találkozni és ezek után kilépni a nemzetközi porondra. A célok teljesültek: Szép volt, jó volt és színvonalas volt!

Köszönjük közösségünk profi munkáját, a rendezésben segítséget adók önzetlenségét, a Média jelenlétét, támogatóink bizalmát és a verseny szponzoraink támogatását!

Pályaválasztási Kiállítás

Pest Megyei Kormányhivatal Ráckevei Járási Hivatal Foglalkoztatási osztálya Pályaválasztási Kiállítást rendezett 2015. október 15-én a Tököli Sportcsarnokban.

Pánczél Károly országgyűlési képviselő köszöntötte a diákokat (balról a második)

Útfelújítás, kátyúzás, járdaépítés

Tököl Város Önkormányzata kiemelt figyelmet fordít a város útjain a biztonságos közlekedés elősegítésére, ezért idén is folytatódik az útépítési-felújítási program, több mint 21 millió forint összértékben. Már kora ősszel elkészült a Jegenye sor, a Határ út és a Huba u. vasút felőli szakaszának gréderezése.

A most folyamatban lévő munkák során gréderezéssel és murvaterítéssel újulnak meg a következő utcák:

- a Viola utca hátsó szakasza,
- a Szent Imre-, Szent László- és Szent Margit utcák már beépített szakaszai,
- a Barackos utca,
- a Diófa sor,
- a Határ út,
- a Temető 4 db belső útja és parkoló bejárata,
- az üdülő terület belső utcái.

A parkolási lehetőségek bővítése céljából murvás parkoló létesül a Kisfaludy Sándor utcában, a játszótér mellett. Az Uszodához vezető szervízút illetve az intézmény murvás parkolója, valamint a Weöres Sándor Általános Iskola

Aradi utcai épületének hátsó udvarában lévő gazdasági bejáró út is aszfalt burkolatot kap.

A Pesti úti lakótelepen a parkoló felújítás során az alábbi munkálatokat végezzük el:

- murvás burkolatot kap a Máltai u. 1.,
- a Mátyás király u. 7. és a Duna u. 14/A. szám alatti társasházak előtti közterületi parkolók egy része, felújítjuk a Mátyás király u. 9.-11. szám előtti murvás parkolókat.

Idén ősszel a város területén található összes jelentősebb kátyút felszámoljuk. Az Önkormányzat dolgozói a kisebb, alépítmény építés nélkül javítható kátyúkat hidegaszfaltos technológiával megszüntették. A nagyobb, csak melegaszfaltos technológiával, alépítmény építéssel javítható kátyúkat külön megrendelés keretében vállalkozó szünteti meg.

A felújítással érintett útszakaszokon kérjük, vezessenek óvatosan. A tél beállta előtt a munkák befejeződnek, addig is kérjük szíves türelmüket és megértésüket.

Sajnos ezeknek a megrendelésére, megvalósítására a költségvetési források meglehetősen

köthető szerződés, ezért gyakran, így idén is októberben, novemberben kerül sor elvégzésükre. A fenti felsorolás mutatja, hogy hol, milyen munkálatokra került, vagy kerül sor ebben az évben.

Természetesen a polgármesteri hivatal ismeri a szilárd burkolat kialakítására, aszfaltozására, járdaépítésre vonatkozó igényeket, s már most készülnek a 2016-ban kiírásra kerülő pályázati források megszerzésére.

Dr. Nagy Györgyné levélben foglalta össze a Beton Epag előtti, Jegenye sori járdaépítés előzményeit és a megvalósulás folyamatát.

A 2014-ben jelzett igénye alapján a Jegenye sor eső utáni áldatlan állapota 2015 őszére megváltozott. A Dányi betonüzem és a Polgármesteri Hivatal együttműködésével szegélyköveket raktak és megépítették a járdát a kerítés teljes hosszában. Az összefogás hosszabb előkészítési időt igényelt, azonban a cég segítségével több százezer forintos megtakarítást eredményezett.

Köszönjük a munkálatokról szóló színes tájékoztatást.